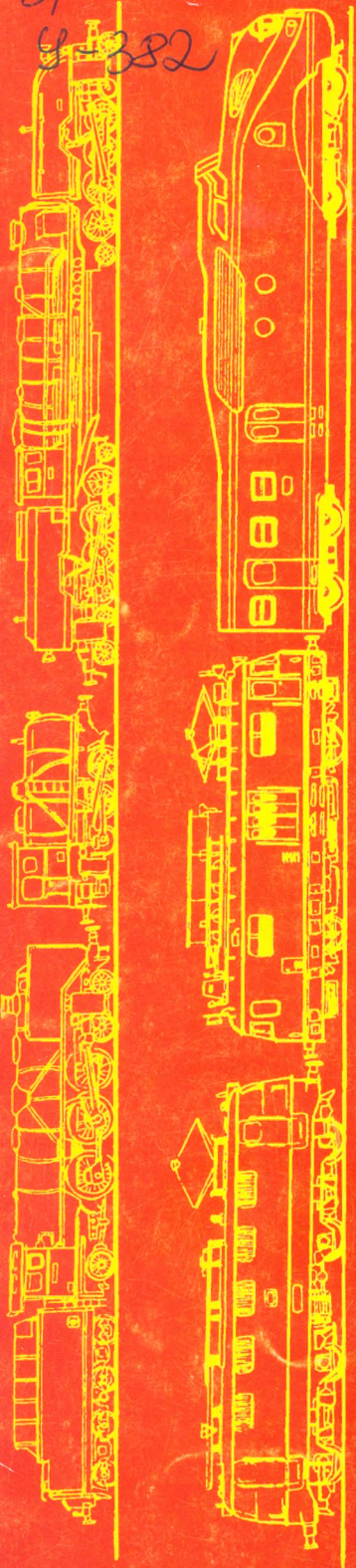
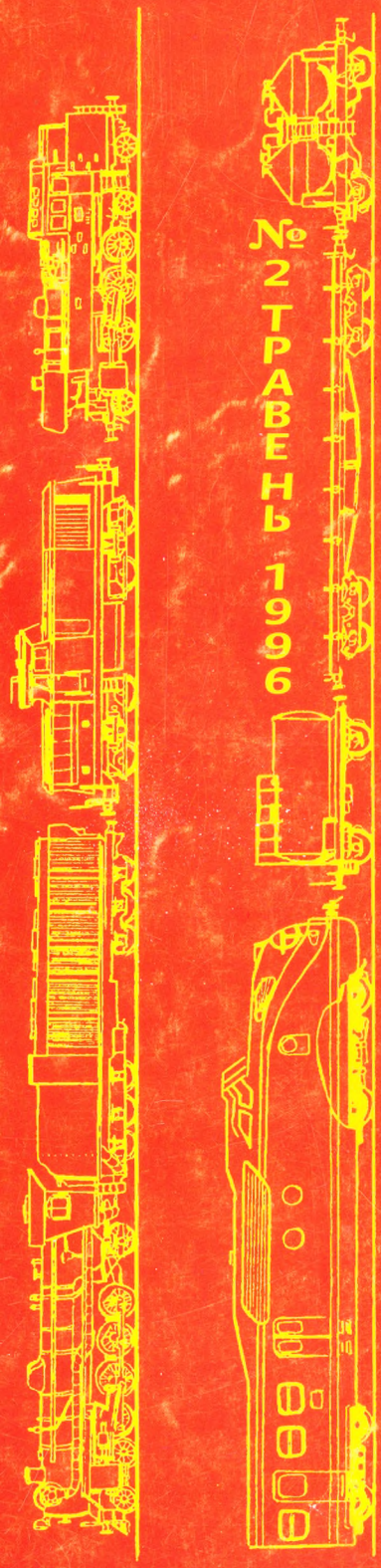


Бр 050  
У 282



# ЦЕНТР ІНФОРМАЦІОННО-РОЗВАЖАЛЬНИЙ



№ 2 ТРАВЕНЬ 1996

СТУДЕНТСЬКИЙ ІНФОРМАЦІОННО-РОЗВАЖАЛЬНИЙ ЖУРНАЛ

Ви хочете цього року стати  
студентом  
найпрестижнішого  
навчального закладу,

склавши всього

**ОДИН**  
найпростіший  
та найдемократичніший

вступний

**ІСПИТ -**

тестування?

Тоді вступайте до

Національного Університету  
"Києво-Могилянська Академія"!

телефон приймальної комісії

416 60 22

416 60 22

416 60 22

416 60 22

416 60 22

416 60 22

416 60 22

# ЦЕНТР ЄВРОПИ

СТУДЕНТСЬКИЙ  
ІНФОРМАЦІЙНО-  
РОЗВАЖАЛЬНИЙ  
ЖУРНАЛ

ВИПУСК 2  
ТРАВЕНЬ 1996

Реєстраційне  
свідоцтво КВ 1372

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:  
Київ, вул. Сковороди 2

## ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР

Олександра Заярна

## РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Макс Буслаєв

Богдан Козаченко

Тетяна Річардсон

Максим Саваневський

Дмитро Михайлов

ЖУРНАЛ ВИДАЄТЬСЯ  
СТУДЕНТАМИ КІЄВО-  
МОГИЛЯНСЬКОЇ  
АКАДЕМІЇ  
ЗА ПІДТРИМКИ  
ЄВРОПЕЙСЬКОЇ  
ЖУРНАЛІСТСЬКОЇ  
МЕРЕЖІ

## РЕДАКЦІЯ ВИСЛОВЛЮЄ ПОДЯКУ:

"Українській Інвестиційній  
Газеті" за надану технічну  
допомогу

Євгенові Парійському,  
Олександрові Олійнику,  
Анжелі Афоніній, Леонідові  
Пилипенку, Володимирові  
Шевченку, Нінелі  
Кисілевській, Володимирові  
Фоменку, Валентині  
Пашенку, Володимирові  
Пелеху, Сергієві Савченку,  
чию інформацію  
використано у дайджестах.

# ЗМІСТ

СТУДІНФОРМ	регіональні новини.....	2
АНАЛІЗ	українське студентство: надія нації чи втрачене покоління.....	4
ТАК І ЖИВЕМО	молоді українці навчаються вільному підприємництву на вулиці.....	6
ТАК І ЖИВУТЬ	сша: як студентські позички позбавляють їх майбутнього.....	8
ЛИЦЕ НОМЕРА	дівчина, що відкриває "вікна"...	10
КОМП'ЮТЕРНИЙ ЛІКНЕП	що таке інтернет?.....	12
СПОСІБ ЖИТТЯ	безпечний секс.....	14
МОДА	фірми "smirnoff" заманулося зазирнути у душу молодим модельєрам.....	16
МУЗИКА	the cranberries.....	18
СТУДАГЛНФОРМ	.....	20

# П Р О Ч И Т А Й Ц Е

Вітаємо тебе з тим, що ти взяв до рук те, що зараз у них тримаєш. Це другий номер студентського журналу, який скоро стане твоїм настільним виданням. Не впадай у відчай, якщо не бачив першого номеру - ти такий не один. Перше число журналу "Центр Європи" вийшло минулого травня і є на сьогодні бібліографічною рідкістю. Але запевняємо, що наступні номери якось компенсують небаченість тобою першого шедевра.

Мета журналу - заповнити досі порожню нішу в системі інформування та розважання населення, а саме - задовільнити духовну спрагу студентства. Зараз добре розважають тих, на кому можна заробити гроші - банкірів та їхніх домогосподарок, стараються трохи також для обивателів. Пробують щось круте створити і для молодих, але для цілком певної категорії - от ти, наприклад, навряд чи можеш за стипендію дозволити собі щось на зразок "Looks-International".

Цей журнал просто на шару розслаблятиме та інформуватиме тебе (про все), а то й оприлюднить якийсь твій опус. На літо періодичності не обіцяємо, хоча на пару номерів спроможемося, а от з вересня у перших числах кожного місяця появи "Центру Європи" не уникнути.



**ЧЕРНІВЦІ.** Талановиті студенти Буковини матимуть фінансову підтримку обласної державної адміністрації. За розпорядженням її керівника Івана Гнатишина встановлено 23 щомісячних персональних стипендії, кожна з яких дорівнює одному неоподаткованому мінімуму зарплати. Три стипендії виділено для вихованців державного університету, дві - для медичного інституту, решту розподілено серед коледжів та гімназій.

**ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ.** У Кам'янець-Подільському педагогічному інституті, що на Хмельниччині, з числа студентів створено підрозділ "Беркута", до якого увійшло майже чотири десятки добре фізично розвинутих хлопців. Очолив його випускник вузу, колишній морський піхотинець Петро Олендра. Своєрідне шефство над інститутським "Беркутом" взяли інструктори тутешнього військового училища. А ректор вузу своїм наказом підвищив "беркутівцям" стипендію у півтора рази.

**ХАРКІВ.** Студенти українських і російських вузів продемонстрували свої розробки в галузі електроніки на міжнародній виставці-ярмарку, яка пройшла 11 квітня у Харківському

державному технічному університеті радіоелектроніки. Організатори виставки потурбувалися про те, щоб запросити сюди потенційних замовників. Великий інтерес виробників викликали такі студентські розробки, як комп'ютерні програми, формування звітності, експертна система діагностики захворювань, система захисту комп'ютерів.

**ХАРКІВ.** Студентська дружина охорони природи, створена в Харківському державному університеті, поставила заплін торгівлі на ринках міста рідкісними ранньоквітучими рослинами. В рамках операції "Першоцвіт-96" члени дружини встановили на ринках пости, які вже запобігли продажу більш як тисячі екземплярів підсніжника складчастого, занесеного до Червоної книги України. Заборонено також рвати і виносити на базари конвалії, сон-траву, анемону дібровну, рябчик.

**КИЇВ.** "Україна на шляху до Європи" - така тема міжнародної науково-практичної конференції, яка відбулася в Інституті міжнародних відносин Київського університету імені Тараса Шевченка з 29 квітня по 1 травня. Конференцію



проводили молодіжна організація Народного Руху України "Молодий Рух" та Українська студентська спілка за сприяння Міністерства у справах молоді та спорту. В ній взяли участь молоді політики та науковці з 18 областей України та з-за кордону. Основні дискусійні питання, винесені на обговорення, це - політика України стосовно НАТО, проблеми інтеграції України в Європейське співтовариство, а третє носить назву "СНД - цивілізоване розлучення чи нова інтеграційна структура?". У пленарному засіданні 29 квітня взяли участь голова Народного Руху Вячеслав Чорновіл, керівник управління з питань внутрішньої політики Адміністрації Президента України Сергій Телешун та заступник міністра закордонних справ Борис Гудима.

**КИЇВ.** Звання "Міс Україна-96" серед 22-х претенденток на конкурсі, що завершився 5 квітня, виборола студентка



третього курсу українського відділення філологічного факультету Київського педагогічного університету імені М. Драгоманова 22-річна Наталія Швачко. Їй вручено грошовий приз та путівку на Олімпійські ігри в Атланті (США). Наталія Швачко працює манекенницею в агенції "Лінія-12", брала участь у конкурсі "Королева фінансів-94", де виборола звання "Міс фото".

**ЛЬВІВ.** Студенти-хіміки Львівського держуніверситету 24 квітня оголосили безстроковий страйк, до якого приєдналися студенти географічного факультету і, частково, механіко-математичного та філософського факультетів. Страйкарі вимагають виплати заборгованих стипендій студентам та аспірантам, зарплати- викладачам та співробітникам, ввести круглорічний пільговий проїзд у міському і приміському транспорті для студентів тощо.

**ЛЬВІВ.** За навчання в Академії ветеринарної медицини тепер можна розраховуватися не грішми, а сільськогосподарською продукцією. Селянські спілки та приватні підприємства все частіше практикують платну підготовку ветлікарів, технологів з переробки молока та м'яса,

зооінженерів, економістів-менеджерів. Їх замовлення на спеціалістів академія виконує додатково до державного, запропонувавши "комерційним" студентам різні варіанти оплати, в тому числі й бартерний. Він виявився вигідним як селянам, так і навчальному закладові. Одержані в рахунок оплати м'ясо, цукор, овочі дозволили забезпечити вузівську їдальню високоякісними і дешевими продуктами і завдяки цьому суттєво знизити собівартість страв. Студентський обід тут найдешевший серед вузів і технікумів Львівщини.

**ЧЕРНІВЦІ.** Пропаганду цілющого зілля Карпат для лікування та оздоровлення викладачі та студенти Чернівецького медичного інституту з теоретичної площини перевели у практичну. Вони створили мале підприємство "Альма-матер" і спільними зусиллями відкрили вітамінний бар. У барі - великий вибір чаїв з лікувальних трав, узварів та напоїв, настояних на шипшині, малині, ожині та інших ягодах. Відвідують бар не тільки працівники та вихованці навчального закладу - залюбки сюди приходять мешканці та гості обласного центру, особливо ті, що терплять від різних хронічних недуг. За надані послуги таким клієнтам студенти мають додаток до стипендії.

**ДОНЕЦЬК.** 26-28 квітня у Донецьку проходить обласний фестиваль молодіжних громадських організацій "Ти - не один!". Організували фестиваль ряд обласних організацій - комітет у справах молоді, координаційна Рада у справах молодіжної культури, Рада молодіжних громадських організацій і держпідприємства культури і дозвілля "Плеяда". Протягом трьох днів молоді люди обговорювали свої проблеми в дискусійному клубі "Лідер", провели "круглий стіл", на якому поговорили про студентські турботи, взяли участь у відкритті пам'ятника жертвам чорнобильської катастрофи, заклали фестивальну алею. На бульварі Пушкіна просто неба відбувся конкурс політичних карикатур. У завершальний день відбулося нагородження найактивніших організацій і рухів у різних номінаціях за підсумками року. Фестиваль завершився гала-концертом.





## УКРАЇНСЬКЕ СТУДЕНТСТВО: НАДІЯ НАЦІЇ ЧИ "ВТРАЧЕНЕ ПОКОЛІННЯ"?

Проблема молодшого і старшого поколінь була актуальною завжди. Можна навіть сказати, що вся історія людства є історією боротьби поколінь. Але в момент, коли суспільство робить стрибок у розвитку, ця проблема особливо загострюється.

Протягом багатьох років наша система була зачиненою для світу. Тепер ми відкриті, і величезний потік інформації надходить до країни без будь-якої цензури, впливаючи на нашу традиційну культуру, трансформуючи цінності. А цінності молоді, як відомо, трансформувати найлегше.

Зараз покоління змінюються не кожні 10-12 років, як раніше, а кожні 5-7. Молодь стає іншою, більш зрілою і старшою, тому що повинна жити далі. Вона живе вже в новому світі, і тому опиняється у ворожій позиції до старшого покоління.

Молодь не має можливості контролювати розподіл влади та багатства. Старше покоління не демонструє бажання ділитись атрибутами влади. Давайте подивимось на соціальну структуру - напевно чи вам вдасться знайти серед політичних лідерів або директорів підприємств когось молодше 35 років.

Представники старшого покоління говорять про демократичні принципи і не заперечують західних ідей про те, що головне - персональні досягнення, але в реальному житті все інакше. Атмосфера непорозуміння і неправди перетворює сучасну молодь на "втрачене покоління" без національних традицій і без прогресивних ідей.

Придивимось пильніше до цінностей, які має українська молодь.

Дослідження, результати якого ми пропонуємо, проводилося на базі Харківського університету. Було опитано 652 студента з різних факультетів.

Одним із найважливіших питань було: "Що є для вас найбільш цінним, що робить ваше життя кращим, приносить задоволення?" Вийшла ось така ієрархія цінностей:

1. відпочинок, розваги
2. сімейне щастя
3. здоров'я
4. хороші стосунки з людьми
5. індивідуальна свобода, незалежність
6. цікава творча робота
7. можливість самореалізації
8. матеріальна забезпеченість
9. порозуміння з батьками та старшими
10. доступ до духовної культури, літератури, мистецтва, науки
11. відсутність проблем
12. корисність для суспільства
13. активна участь у соціальному житті та вирішення суспільних проблем

Як бачимо, молодь досить самоконцентрована. Розваги були обрані як "дуже цінні" 97% студентів. Їхнє гасло: "все, що я хочу - це більше розваг". Але такий результат



опитування свідчить і про відсутність достатніх можливостей розважатися. Молодь також турбується про сім'ю, здоров'я, стосунки з оточенням, особисту незалежність та гарну роботу. Але непокоїть низький рейтинг "корисності для суспільства" та "участі у соціальному житті". Ці позиції є дуже важливими тільки для 3% студентів. Що це означає? Те, що "нове покоління" не розуміє (або не хоче зрозуміти), що матиме розваги та гарну роботу тільки тоді, коли зробить щось для суспільства.

У майбутнє студенти дивляться спокійно, але без особливих надій (44%), або з оптимізмом (43%). Після отримання вищої освіти більшість розраховує тільки на власні сили або батьківську допомогу. П'ята частина студентів шукатиме допомоги у друзів. Ніхто не чекає, що влада або інші офіційні заклади допоможуть їм влаштуватись.

55% студентів хочуть змінити громадянство. Вони мотивують це бажанням здобути вищий економічний статус, проявити себе або побачити нові місця. Тільки 35% залишилися б. Їхні мотиви - сім'я, "туга за Батьківщиною", або просто побоювання, що змінити громадянство не так вже й легко. Чи не жахливо це, коли більш ніж половина молодих людей не бачать свого майбутнього у межах власної держави та культури!

Не зважаючи на значний "чужорідний" інформаційний вплив на молодь, не можна говорити про гострий конфлікт поколінь, тому що сьогоднішній студент виховувався здебільшого під впливом батьківських цінностей. Єдине питання, з приводу якого думки кардинально розходяться, це те, як молодь повинна впорядковувати свої близькі (сексуальні) стосунки.

Дослідження виявило також, що цінності передаються не тільки від старшого покоління молодшому, а й навпаки. Молодь сприйнятливіша до нового, тому часто саме через власних дітей старші прилучаються до нових ідей. 18% батьків завжди, а 54% часом прислухаються до дітей у питаннях бізнесу.

Це дослідження проводилося серед університетського студентства, то ж воно не може виявити рис усього молодого покоління. Але узагальнений портрет сучасного українського студента ми можемо спробувати намалювати.



Він має стабільний раціоналістичний настрій, трошки романтичний, з надією на краще. Ця надія пов'язана не з майбутнім України, а з переїздом за кордон. Студент не чекає допомоги від влади або Університету, а розраховує на допомогу батьків та друзів. Він не хоче брати участь ні в чому, що пов'язане з політичною або громадською активністю.

Студент не вірить, що може змінити щось. Орієнтуючись на себе, він шукає розваг, але не забуває і про "вічні цінності". Він має стабільні цінності, але не прагне реалізувати їх у соціально-економічній або політичній сфері. Хоча студент орієнтований на демократичне суспільство, він не проявляє своїх настроїв, не бере участі у партіях. Вся його енергія спрямована на розваги та сім'ю.

Мар'яна Ключко



## МОЛОДІ УКРАЇНЦІ НАВЧАЮТЬСЯ ВІЛЬНОМУ ПІДПРИЄМНИЦТВУ НА ВУЛИЦІ.

Ночі є довгими і холодними для 20-річного Богдана, котрий працює продавцем у маленькому кіоску в столиці України Києві. В його кіоску, що знаходиться у віддаленому спальному районі на лівому березі Дніпра, продаються звичайні для подібних торгових точок товари: жувальна гумка, дешеві сигарети, спиртні напої та цукерки.

Богдан - студент Київського педагогічного університету, який змушений працювати на півставки, щоб якось звести кінці з кінцями. Врешті-решт, він не може вжити на державну стипендію, що становить 1,5 мільйона карбо-ванців (близько 8 доларів США) на місяць. Богдан вчиться на другому курсі, але невдовзі він, мабуть, залишить навчання. Багато його друзів уже вчинили так. "Для чого вчитися і одержувати диплом, якщо тобі потім платитимуть біля 30 доларів на місяць, як вчителю середньої школи?" - запитує він себе.

Саме це змушує тисячі українських студентів залишати навчання і займатися бізнесом. Найпростішим його видом є продаж товарів в роздріб. Починають, як правило, з чогось простого, на зразок плиток шоколаду, колготок та касет. Подібна робота не вимагає ніяких професійних

навичок, але, у крайньому випадку, допомагає вжити.

Однак, кіоски не є єдиним помітним проявом вільної ринкової економіки, яка розвивається в столиці України. Як і будь-яка інша справжня "капіталістична" столиця, Київ - місто контрастів. Поряд з кіосками з'являється все більше фешенебельних, дорогих магазинів, ресторанів у центрі Києва.

Характерною рисою фешенебельних магазинів, на зразок "Міранди" та





"Лезер Пелес", що на площі Льва Толстого, є м'яке світло та мармурові колони. Відблиск шовку, шкіри та золотих гудзиків змушує на деякий час забути про сіру, похмуру вулицю, на розі якої дебела жінка в брудному халаті продає оселедці. Одежа, що висить в цих магазинах, осліплює, так само як і ціни. Блузка коштує від 200 до 300 доларів, діловий костюм від 500 до 800 доларів.

Балакучі продавщиці завжди готові допомогти, навіть коли ніхто нічого й не купує. За їх словами, ніхто з них не вчився в інституті, лише в середній школі. Жодна з них не має диплому в сфері бізнесу, або якій-небудь подібній області. Деякі їхні начальники-чоловіки, що одягнені, як моделі з каталогів чоловічої одягу, ледве спромоглися відучитися два роки в інституті.

Однак, це не перешкоджає їм успішно займатися своїм бізнесом і ставати офіційними ділерами таких відомих компаній як "Рібок", "Лі", "Бенеттон", "Соні", "Філіпс", "Крістіан Діор", "Шанель."

Шлях до успіху відкриває зовсім не освіта, а наявність значного стартового капіталу, гарних зв'язків та чуття, що допомагає уникати податкових інспекторів.

Крім цих молодих українських нуворішів, є також й інші, що намагаються пристосуватися до вимог нового ринку робочої сили і влаштуватися на роботу в спільне підприємство або киявський офіс пристойної зарубіжної компанії.

"Джентльменський набір" необхідних для цього якостей складається з доброго володіння англійською мовою, вміння працювати з комп'ютером, а також "дружелюбності та вмотивованості".

Для дівчини поняття дружелюбності іноді трактується дуже вільно. Віра почала працювати особистим секретарем в одній американській компанії. Вона подала заяву про прийняття її на цю роботу тому, що її зацікавила незвичайно висока для такої посади платня 400 доларів замість звичайних 100-150.

Дуже швидко вона усвідомила, що бути "дружелюбною" означає не лише супроводжувати начальника під час ділових зустрічей, а й також після закінчення робочого дня та іноді вночі.

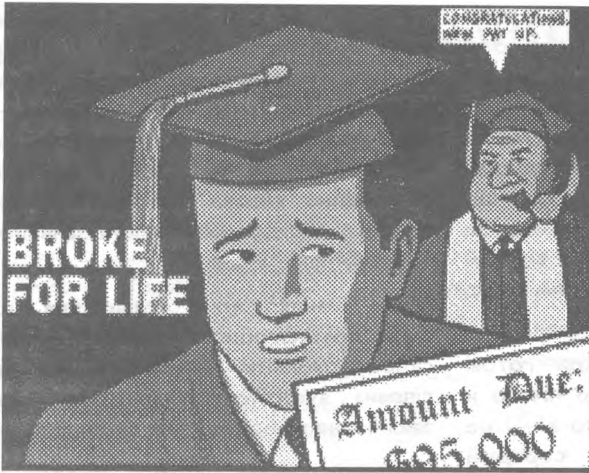
20-річний Сашко, котрий продає на вулиці аудіокасети, залишив політехнічний інститут два роки тому. "Я все-таки хотів би стати економістом", - каже він.

Ця заява продиктована вичерпанням часу. Зараз роботодавцям потрібні люди з економічною освітою, яка відповідала б західним стандартам, що добре володіють англійською мовою та вміють працювати з комп'ютером. Якщо ви спеціалізуєтесь на економіці, вам, найвірогідніше, пощастить знайти непогану та добре оплачувану роботу.

Ось чому величезна кількість молоді кинулася до бізнес-школ та місцевих університетів навіть, якщо ціни за навчання й і астрономічними. Вартість навчання на юридичному факультеті Київського Державного Університету становить 1000 доларів на рік.

Україна потребує ділових людей, котрі в минулому належали до неформальних груп молоді, і велика кількість молодих українців намагається стати такими.

**Марина Денисенко**



## США: Як студентські ПОЗИЧКИ позбавляють їх майбутнього.

*Ви, напевно, чули про широко розповсюджену на Заході систему позичок студентам на оплату навчання в університетах та коледжах. Пропонуємо статтю Яна Вільямса з американського студентського журналу "LINKS", яка розкриває зворотній бік цієї медалі.*

Уявіть собі ситуацію - ви вступаєте на стежку самостійного життя, до якого готувалися довгих чотири роки навчання у коледжі. У вас відмінний диплом, хороші знання, вам пророчать безхмарне майбутнє. Але... Тільки-но ви покинули поріг своєї alma mater, одразу відчули, що руки та ноги ваші зв'язані, вам важко рухатись - на вас яро число численних несплачених позичок...

Ось приблизно така історія трапляється з більшістю студентів-випускників американських коледжів. Студенти повинні після закінчення коледжу віддати кредит, який вони отримали від держави на оплату навчання. Я - один із 2 мільйонів тих, хто був змушений взяти кредит. Скажу відверто: позичка - це те, чого я побажав би своєму найлютішому ворогові. Через кілька років після випуску з коледжу багато випускників визнаються неплатоспроможними. Їм доводиться брехати, створювати фіктивні

сімейні проблеми та ігнорувати листи-запити кредиторів про сплату кредиту. Вони змушені вчитись говорити з французьким, британським та іншими акцентами, щоб ввести кредиторів в оману. Вони не піднімають трубку, коли до них дзвонять, а слухають через автовідповідач - хто ж це зателефонував.

Щоб краще зрозуміти ситуацію, зробимо екскурс в історію. У 1965 році Ліндон Джонсон започаткував так звані гарантовані позички сім'ям з низьким заробітком. Десятиріччям пізніше США пережили кризу, пов'язану із стрибком цін на нафтопродукти. Збільшилась інфляція та платня за навчання, що практично позбавило середній клас можливості вчити своїх дітей. Під тиском цього середнього класу президент Джиммі Картер підписав акт надання допомоги студентам із сімей з середнім заробітком.

Цей крок президента дозволив майже всім отримувати в держави позички на навчання. За період з 1965 по 1978 рік у держави було позичено \$11,5 млрд. Зараз щороку позичається приблизно \$23 млрд., тобто у двічі більше, ніж за весь 13 річний період. Але з 1978 року із платнею за навчання почали коїтись



дива: темпи її росту у двічі випереджали ріст інфляції. Пояснення цьому надзвичайно просте - уряд, надавши можливість майже кожному навчатись у коледжі (для цього необхідно було тільки взяти кредит у держави), цим самим дозволив коледжам підняти платню за навчання, оскільки тепер не було проблемою оплатити його.

Та студент, позичивши гроші у держави, стає її заручником. Дехто не може розплатитися з державою навіть через 10 років по закінченні коледжа. Студент, який заборгував державі, не має права на новий кредит, він потрапляє до чорного списку, не може отримати кредитну картку. Студенти, які могли би скласти еліту нації, після закінчення коледжу разом з дипломом отримують відмову потенційного роботодавця про прийом на роботу. В решті-решт вони ставали листоношами. Але ця проблема нікого не цікавила, мало того, у школах продовжували пропагувати навчання у коледжі. Школярам пояснювали, що без бакалаврського диплому годі старатись досягти чогось у цьому житті. І вони це розуміли.

Студенти, беручи позички, в більшості випадків не замислювались про наслідки. Як правило, вони віддавали всі папери батькам. Забуваючи, що платити доведеться їм самим. Попередньому поколінню пощастило більше, ніж нам. За їхнє навчання платили батьки, а за навчання їхніх дітей платитимуть самі діти.

В останні роки багато змінилося у самій системі отримання кредитів. Тепер перед тим, як отримати кредит, з вами проведуть співбесіду, пояснять, які обов'язки ви повинні виконувати, яку саме суму повинні будете сплатити по закінченні навчання. Адміністрація Клінтона змінила строк виплати кредитів - раніше це було 10 років, зараз вже 30. Але це не знало проблеми.

Справді допомогла студентам інша ідея Клінтона (яка, можливо, додала йому голосів молоді на виборах 1992 року) - AmericaCorps. Ідея полягала у наданні студентам можливості відробляти позики у спланованих державою громадських проектах. Мішель Вілль, закінчивши університет Охіо за спеціальною журналістикою, допомагала у розбудові однієї з громадських програм і отримувала \$640 на місяць. Після того, як AmericaCorps взяв цю програму під свою егіду, її платня зросла до \$4725 - і ці гроші просто віднімалися від її боргу. Але AmericaCorps не може вирішити проблему повністю, оскільки лише 100.000 студентів протягом наступних 5 років будуть задіяні у цій програмі. Це становить приблизно 2% від усіх випускників коледжів за цей період.

Що ж відбувається з випускниками коледжів далі? Більшість з них шукають роботу, за яку їм багато платять, але це, як правило, робота не за фахом. Найкращі молоді роки цих випускників витрачаються на пошуки роботи з високою платнею, адже їм потрібно багато грошей, і негайно. В таких умовах важко думати про особисте життя та кар'єру. У більшості молодих людей оплата кредиту "з'їдає" понад 25% заробітку. Багато хто не витримує, стає на шлях злочинів.

Зараз у Сполучених Штатах 21.6 млн. колишніх студентів, які виплачують державі гроші. Кожен по своєму, вони намагаються знайти вихід. Дехто знаходить його у самоіронії. Ось жарт, який я почув від одного хлопця під час перебування у літньому таборі:

- Я маю друга, який позичив \$90.000
- Та що ти кажеш?
- Він збирається щороку виплачувати \$1000 за цей кредит.
- Як довго?
- Вічно.

Переклад з англійської  
Максима Саваневського





## ДІВЧИНА, ЩО ВІДКРИВАЄ "ВІКНА"

Кожного дня ця дівчина звертається до нас з екрану. Ірина Ваннікова, ведуча щоденного випуску новин "Вікна" на УТ-2, зробила блискучу, як на свої 19 років, кар'єру. Її шлях був не таким легким, як можна собі уявити з незмінної посмішки на її обличчі.

Закінчивши у 1993 році школу із золотою медаллю, Іра, за її власним виразом, "як всі чесні медалісти", провалила вступні іспити до двох навчальних закладів - ін'язу та Києво-Могилянської Академії. Жили вони вдвох з мамою у Василькові під Києвом. Треба було шукати роботу. Допомогти взявся тато. Він привів Іру до машбюро Генпрокуратури. Але видовище рядів дівчат-друкарко, які день у день безперервно стукали на машинках, навяло на неї таку нудьгу, що годі братися.

Тоді був задіяний інший шлях пошуку роботи - через друзів. Спрацював один з номерів телефонів, представлений Ірі як номер "класних чуваків на крутейшій машині" - ними виявилися хлопці з Центрального союзу українського студентства (ЦЕСУСу). Там вона й працювала референтом до весни. За її словами, це не були найкращі часи, але набутий досвід і контакти відшкодували зусилля. У ЦЕСУСІ Іра познайомилася із студентами Академії. Вона якнайсерйозніше поставилася до продовження цього знайомства, розраховуючи через нових друзів вийти на омріяний навчальний заклад, бо на той час її головною метою було стати студенткою.

Літом 1994 Ваннікова складала вступний тест до Академії вдруге. Увечері після тестування викладачка Академії, яка готувала Іру з української мови, зателефонувала їй додому й привітала із вступом. Припетівши наступного дня в Академію на крилах, Іра вздовж і впоперек перечитала списки зарахованих, але свого прізвища не знайшла. Виявилось, що після перевірки усіх тестів прохідний бал піднявся і Ванніковій не вистачило півтора бали до 232 потрібних.

Проте Іра не полишала ідеї стати студенткою Академії. Вона влаштувалась лаборанткою на кафедрі іноземних мов і відвідувала лекції як вільний слухач. За правилами Академії вільний слухач, який відмінно складає сесію, зараховується до числа студентів. Саме так

Ваннікова літом 1995 року нарешті стала студенткою першого курсу Києво-Могилянської Академії.

Того ж літа до цього найпрестижнішого навчального закладу прийшли люди з телебачення набирати собі "команду підтримки" (хоча заманювали "набором телеведучих"). Відбір складався із співбесіди та трихвилинного наговорювання тексту перед камерою. Із приблизно 100 кандидатів відібрали невеличку групу для роботи в інформаційному відділі "Інтерньюзу". До цієї групи увійшла й Іра Ваннікова. Через деякий час саме її почали пробувати на ведучу випуску новин "Вікна".

І ось 10 вересня 1995 року Іру вперше випустили в ефір. Ті, хто ніколи не сидів перед камерою у прямому ефірі на всю країну, можливо, уявляють собі таку роботу суцільним празником життя. Та вони ніколи не переживали безсонних ночей у переддень і ніколи не відливали себе холодною водою, щоб втамувати мандраж. Іра пережила це.

Зараз вона вже має неабиякий досвід, в ефірі почуввається і поводить себе природньо. Тепер перші ляпсуси пригадуються з посмішкою - як от колись назвала Козирева міністром економіки Росії, а потім вибачалася в ефір, щоб не спричинити міжнародного скандалу, або на початку передачі кричала редакторам: "Де картинка?!", коли вже була на екрані.

До неї підходять на вулицях і просять автограф, а після кожного ефіру телефонують співробітник Адміністрації Президента, хвалить і висловлює сподівання на ближче знайомство. Та приємно зазначити, що слава не закрутила їй голову. Вона залишилася у старому колі друзів, а "залітати високо" навіть боїться.

Щодо особистого життя, Іра поки перебуває "у стані пошуку". Це не заважає їй час від часу з'являтися на людях із самородком української журналістики Павлівим, який починав у "Пост-Поступі"

Словом, мораль така: приклад Іри Ваннікової свідчить, що тішити нас своєю з'явою на екрані спроможні не тільки діти президентів телекомпаній. Такий шанс має чи не кожний студент Києво-Могилянської Академії.

Олександра Заярна



## ЧИ ТИ ЗНАЄШ, ЩО НАЛЕЖИШ ДО "МІКРОПРОЦЕСОРНОГО ПОКОЛІННЯ" ?

Напередодні двадцятип'ятирічного ювілею мікропроцесорів компанія "Інтел" (а саме вона у 1971 році виготовила перший мікропроцесор) вирішила з'ясувати ставлення молодих користувачів до комп'ютерної техніки. Опитування проводилося під час пересувної комп'ютерної виставки у Лос-Анджелесі. Ось що з'ясувалось:

- більше 60% американців у віці до 25 років переконані, що до 2000 року комп'ютер стане для них технічним пристроєм важливішим за автомобіль, телевізор чи телефон;

- якби представники "мікропроцесорного покоління" (тобто люди, народжені після 1971 року) мали можливість витратити 2 тисячі доларів на придбання того чи іншого електронного продукту, 48% з них витратили б цю суму на придбання персонального комп'ютера (тільки 29% мріють про телевізійну установку з велетенським екраном, а стереосистеми надали перевагу лише 10% опитаних);

- 72% американців у віці до 25 років вже мають домашній комп'ютер, який

використовують однаковою мірою і для розваг, і для роботи чи навчання;

- 70% опитаних у віці до 25 років вперше сіли за комп'ютер, коли їм не було і 10 років. 29% респондентів молодше 11 років навчилися працювати з комп'ютером до 5 років;

- 66% опитаних молодше 25 років вважають, що вміють працювати з комп'ютером "на рівні професіонала".

"Мікропроцесорне покоління" легко знайшло спільну мову з глобальною комп'ютерною мережею Internet. 55% опитаних вже є її абонентами, 59% вважають, що до 2000 року вони отримуватимуть інформацію переважно через Internet. (Радіо та телебачення як джерело інформації назвали 31% респондентів, пресу - 10%).

Звичайно, українцям у віці до 25 років далеко до цих показників. Але останні цифри вражають. Тому пропонуємо "лікнепний" матеріал про Internet, тим більше, що достатня кількість організацій в Україні (серед яких Києво-Могилянська Академія) мають доступ до цієї мережі.

### Влізайте в АвтоBUS!

Якщо ви хочете здійснити справжню екскурсію по Internet, зручно сидячи в своєму кріслі, підпишіться й отримуйте електронний журнал "The Internet Tourbus" (щось на зразок екскурсійного автобуса по Internet). Підписка вільна, долучитись ви можете будь-коли - і двічі на тиждень будете отримувати електронний журнал, у якому висвітлені цікаві події в Internet.

Якщо ви не маєте прямого доступу до Internet, знайте - ви не самотні. Половина з 180 країн, включених до Internet, мають до нього доступ лише через електронну пошту. За її допомоги ви можете використовувати майже всі ресурси Internet. Якщо ви маєте можливість відсилати повідомлення на якусь адресу в Internet, то ви - у грі!

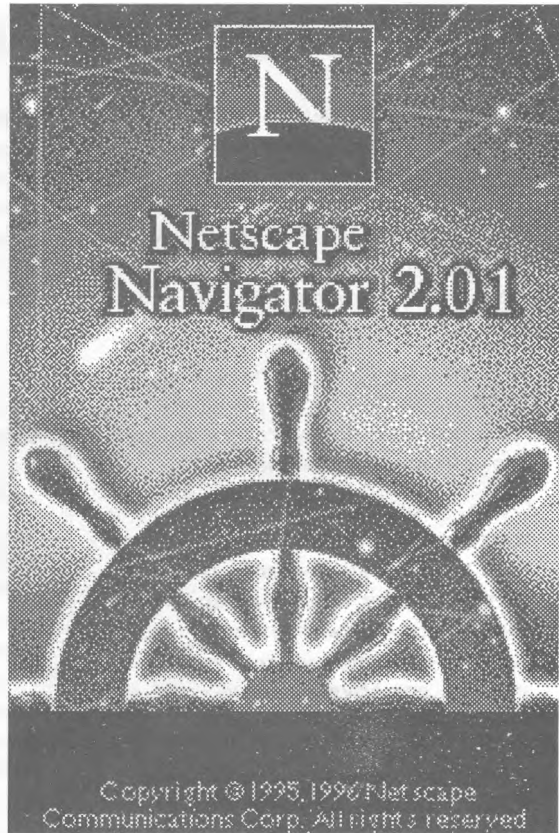


## ЩО ТАКЕ INTERNET?

Це сукупність комп'ютерних мереж, які обплутують всю земну кулю і пов'язують урядові, військові, освітні та комерційні структури, а також окремих користувачів. Internet пропонує широкий вибір комп'ютерних послуг, ресурсів, інформації, доступ до яких абсолютно вільний. Комплекс розроблений з метою створення однієї великої мережі, в якій комп'ютери, з'єднані один з одним, взаємодіють як елементи єдиного цілого.

Користуватись всіма цими ресурсами несподівано просто. Якщо ви дісталися до комп'ютера, на екрані якого з'явилася подана тут картинка, то далі обмеження - лише ваша фантазія. Ви обираєте одну з систем пошуку, читаете інструкцію (help menu) і починаєте працювати.

Найвідоміший і найпопулярніший інструмент "навігації" та надання інформації в Internet - це WWW (World-Wide Web) - "всесвітнє павутиння". Це система гіпертексту і мультимедіа, яка надає можливість мандрувати по мережі, читати документи, отримувати файли і навіть використовувати програмні продукти. Чи ви колись чули, як хтось говорить: "Класну штучку я знайшов на <http://www.somewhere.com/blah.htm>" і чи дивувались, що це він за нісенітницю там бурмоче? Це всього-навсього адреса документу, до якого



ви можете дістатись. Її потрібно надрукувати у вікночку, а потім натиснути "ввод", і документ з'явиться на вашому екрані. У спеціальній літературі, до якої ви, звичайно ж, звернетесь, таких адрес достатньо.

Якщо ви не знаєте адреси, до ваших послуг різні пошукові механізми для пошуку інформації у World-Wide Web: YAHOO, Alta Vista, Excite та багато інших. Достатньо прочитати інструкцію, замовити пошук на ключове слово або фразу, і вам надійде до 100 документів з теми, яка вас цікавить.

**Борис Строганов**



## БЕРЕЖИ ЗДОРОВ'Я ЗАМОЛОДУ

Сьогодні ми з вами трохи поговоримо про венеричні захворювання. Ця проблема з часом стає все серйознішою. Жах, який наводить на людей СНІД, примушує замислитись над цим. Дуже важливим є знати, як вберегти себе від всілякої зарази.

І хоч про це вже говорилося і писалося сотні і тисячі разів, ми продовжуємо припускати прикрих елементарних помилок.

Отже, перш за все людина повинна підтримувати постійну чистоту свого тіла, а особливо геніталій, бо під час статевого акту тисячі бактерій можуть передатися одним партнером іншому. Відомо, що вплив мийних засобів є згубним для збудників таких венеричних захворювань, як сифіліс та гонорея.

Якнайкраще від хвороб, які передаються статевим шляхом, вас вбережуть презервативи. Презерватив запобігає вилиттю сперми та всьому, що це може спричинити - наприклад, вагітності, - без загрози здоров'ю та побічних ефектів. А максимальний захист гарантується дотриманням інструкцій. Презерватив діє як фізичний бар'єр, захищаючи партнерів від поширення інфекційних бактерій, які можуть бути наявними в рідині тіла вашого партнера.

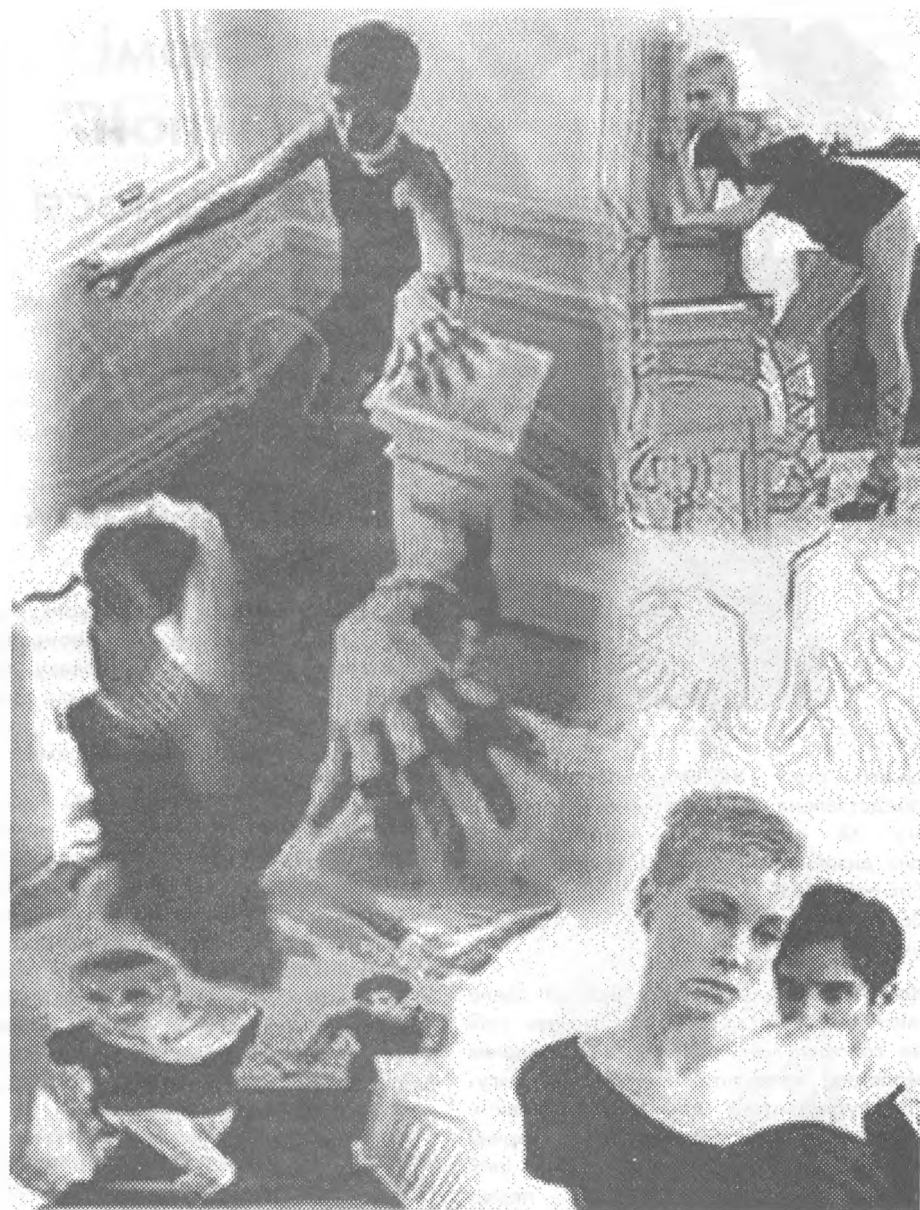
Щоб захистити себе від венеричних захворювань, бажано підтримувати сексуальні стосунки з одним партнером. Невпорядковане сексуальне життя підвищує ризик захворювань. Також бажано уникати сексуальних стосунків з багатьма

партнерами та з тими, хто це робить (тобто, хто не уникає сексуальних стосунків з багатьма партнерами). Ідеальною є ситуація, коли партнери довгий час знають один одного і обізнані із статевим життям іншої половини.

Під час статевого акту можна випадково заразитися одразу кількома хворобами. Імунитет проти венеричних захворювань не виробляється, можливе повторне зараження. А вірус СНІДу взагалі невиліковний. Тому презерватив - важливий фактор, який зменшує ризик. І не слухайте тих, хто говорить, що кохатись з презервативом - це як приймати душ в одязі. Здоров'я дорожче. Використовуйте презерватив у всіх сексуальних контактах - і будете гарантовані від хвороби. Пам'ятайте, що широко практиковані пігулки або спіраль служать тільки як контрацептив і від венеричних захворювань не захищають.

**Сифіліс.** Вірус сифілісу вимагає тепла і вологості для існування. Він швидко гине при висушенні тіла людини. Вірус може бути перенесеним інфекційною кров'ю або через контакт з хворою людиною. Вірус проникає в тіло через мембрану або пробиває шкіру і вторгається у кров. Діагноз сифілісу базується на симптомах чи аналізі крові. Інкубаційний період 2-12 тижнів. На будь-якій стадії видимі симптоми можуть пройти без лікування, але інфекція буде прогресувати, наносячи невидиму шкоду.

**Гонорея.** Вірус гонореї також вимагає для існування тепла та вологості, переноситься під час статевих контактів, а також при дотиках. Інкубаційний період 1-14 днів, але як правило 2-7. Діагноз базується на аналізі поверхні, що задіяні в сексуальній діяльності. Прямий контакт вірусу гонореї з очима може призвести до сліпоти.



**Перевірка та лікування.** Якщо ви помітили за собою якісь негаразди (деталізувати не будемо), треба не гаючи часу пройти тест на інфікування, що є конфіденційним і можливим в громадських клініках. Заражена людина повинна повідомити про хворобу своїх колишніх та теперішніх партнерів.

**Взагалі, найпростіший та найвірніший шлях вберегтися від зарази - уникати сексуальних контактів взагалі.** Якщо ви зважитесь на це, пишіть до редакції, і ми надрукуємо ваше фото на обкладинці.

**Богдан Козаченко**



Цього року Україна вперше буде представлена на авторитетному щорічному - XII - міжнародному конкурсі молодих дизайнерів одягу під егідою "Pierre Smirnoff". 1995 року в ньому взяло участь 36 країн. Україна стала 37-ю країною-учасницею.

Конкурс унікальний тим, що це єдине міжнародне змагання, яке ставить собі за головну мету вільне самовиявлення молодих талановитих художників одягу. Це суперництво дає їм можливість повною мірою розкрити власний творчий потенціал і продемонструвати свої можливості на світовому рівні - перед всесвітньо відомими та визнаними модельєрами з різних країн, засобами масової інформації, потенційними замовниками та роботодавцями.

Конкурс проходить у кілька етапів. Перший етап - національний, під час якого компетентне журі відбирає з надісланих заявок 10, що якнайповніше

## Фірмі "Smirnoff" заманулося зазирнути у душу МОЛОДИМ МОДЕЛЬЄРАМ

відповідають рівню й умовам конкурсу. Цим фіналістам буде запропоновано виконати й підготувати до показу три моделі. Під час фінального показу буде визначено трійку переможців, яких відзначать кубком і цінними призами.

Учасник, який посяде перше місце, представлятиме Україну на міжнародному фіналі, який відбудеться в листопаді цього року в канадському місті Торонто. Переможець фінального міжнародного туру одержить нагороду в розмірі 10000 доларів США, що дасть йому змогу продовжити професійне навчання й підтримає в реальному світі індустрії моди. Друге й третє місця будуть відзначені грошовими преміями в розмірі 2000 і 1500 доларів США.

Організатори вирішили провести конкурс 1996 року під гаслом "Inner Vision" (внутрішнє бачення), тобто змусити молодих модельєрів вирушити на пошуки нових образів у темні коридори своїх душ. "Зазирніть у себе і спробуйте створити модель, яка втілила б ваші внутрішні знання й досвід. Віддайтеся своїм внутрішнім відчуттям, підштовхніть моду вперед", - закликають ідеологи цього заходу. Щороку конкурс прохо-



дять під новим гаслом, яке визначається особливостями місця проведення заключного етапу змагання. Минулого року підсумки підбивали в Кейптауні (Південна Африка), і конкурс мав назву "Екстаз Свободи". Перемогу тоді здобула юна стилістка з крихітної Ісландії, яка, як і переможці минулих років, використала премію на продовження навчання в Парижі у кращих дизайнерів світу.

Цікаво, що в конкурсі можуть брати участь лише студенти спеціалізованих кафедр моделювання одягу університетів, коледжів або інститутів, вік учасників суворо обмежений - від 18 до 25 років.

В Україні цього року були подані 46 заявок від студентів Київської державної академії легкої промисловості, Львівського інституту прикладного мистецтва, Державної технологічної академії Поділля (Хмельницький).

Учасники подали кольорові ескізи трьох моделей "Inner Vision", додавши зразки тканин, які будуть використані під час втілення ідей у матеріалі. Ескізи супроводжувались письмовим поясненням задуму.

Член журі і представник фірми "Smirnoff" Джоанна Віткевич сподівалася побачити в поданих моделях відповіді на одвічні питання, що хвилюють молодь. Проте наші молоді дизайнери творили так, ніби перебували в важкому сомнамбулічному сні, - мляво й нецікаво. Інші судді - модельєр Володимир Сарафанов, топ-модель Ірина Дюденко, дизайнер Анжеліка Посохова - одноставно висловлювали свій подив щодо невтішних підсумків конкурсу.

Відсутність кругозору, слабке конструкторське мислення, бідна фантазія, страх, трагедійність та безвихідь - такими визначеннями нагородили вони твори молодого покоління модельєрів, які загалом адекватно відбили в своїх роботах реалії сьогодення України. Один

з учасників конкурсу представив ескізи моделей, в яких із смаком обігрував різні способи самовбивства... Розгублені члени журі з великими труднощами змогли визначити імена фіналістів.

На превеликий подив фахівців, абсолютними лідерами конкурсу виявились львів'яни (7 чоловік), з Києва до фіналу потрапили дві студентки, з Хмельницького - одна. Хто переможе - не загадуватимемо, але, як кажуть, "усімох і батька легше бити", а Канада нам допоможе. Фінал відбудеться 17 травня в столичному нічному клубі "Голлівуд".

Олександр Ляпін





# the cranberries

## The Cranberries... Хто вони !

Cranberries - одна із модних зараз ірландських груп, які виплили на інтерпретації ліричної делікатності та метафоричної меланхолійності народної музики в роковий формат. Cranberries - це маленька міцна команда, яка грає дійсно свою музику, хоча часом їхні ритми нагадують певні моменти з U2 та BJORK.

Трохи про саму групу. Зараз до її складу входять четверо: Долорес О'Ріордан (вокал, акустична гітара), Ноель Хоган (гітара), Майк Хоган (бас-гітара), Фиргал Лоуфор (барабан). В такому складі група працює з 1990 року, коли перший її вокаліст і автор пісень залишив групу, і до її складу вийшла Долорес. До цього вона співала в церковному хорі. На той час хлопці прекрасно розуміли, що не можуть писати тексти пісень, і мали в усьому поклатись на юну дівчину. "Це дійсно було важко спочатку - в усьому поклатись на майже незнайому

людину, - згадує Ноель. - Але коли ми познайомились краще, то стали справді гарними друзями."

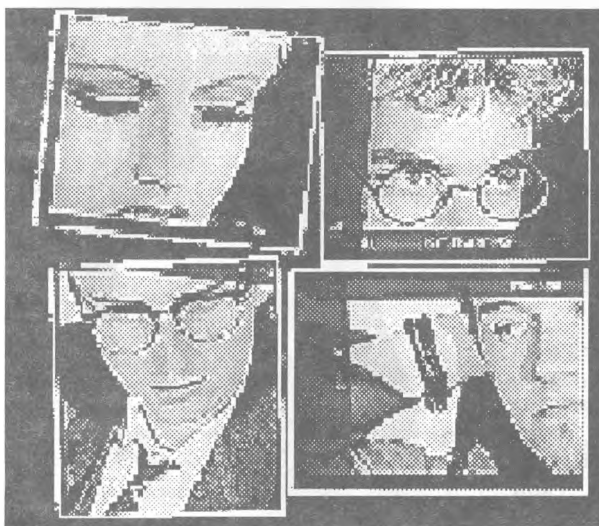
Під впливом Долорес група, що тоді мала назву Cranberry Saw Us, скоротила свою назву, змінила стиль і записала демо-варіант першого альбому, що був виданий на студії Island Records. Однак понад рік "Everybody's Doing It, So Why Can't We?" майже не користувався популярністю. Група вже розвалювалась, коли альбом врешті почав розходитись. "Linger" - перша пісня, написана Долорес, стала хітом MTV. "Наша музика здається схожою на те, що всі колись мали, але втратили", - казала тоді Долорес.

До кінця 1993 року Cranberries продали вже понад мільйон альбомів в США, і протягом чотирьох місяців завоювали найбільший музичний ринок світу.

Вони були на верхівці слави. Долорес дивувало, що люди, яких вона довго знала, почали ставитися до неї як до "зірки". Дійсно, її професійне життя було прекрасне, а от особисте...

Так, сидячи на ліжку в просторій спальні і витираючи сльози, Долорес написала пісню, яку потім назвала "No need to argue". Назва пісні стала назвою нового альбому, більшість пісень до якого Долорес написала в автобусі під час подорожі до Сполучених Штатів.

Так як і її ірландська музична товаришка Sinead O'Connor, Долорес у свої 23 роки вже до болю доросла. Вона



говорить, що дуже серйозно ставиться до того, що пише. Щодо віршів, обидва альбоми Cranberries можуть вважатися її альбомами (не применшуючи при цьому досягнень інших членів групи).

Основою нового альбому, фактично, є пісня "Zombie". Цей хіт, що став синглом, був написаний після того, як Долорес подивилася новий кліп про бомбардування в Англії, що спричинило загибель дітей. Слова пісні відображають її гнів, спрямований на насилля, на людей, що його спричиняють.

Однак ідея пісні не завжди належить Долорес. Коли щось спадає на думку хлопцям, вони подають ідею, а дівчина якось художньо обробляє її, намагаючись якнайбільш виразно змалювати те, що запропонували її товариші.

Група молода і дійсно перспективна, хоч дехто і вважає, що вони вже вичерпали себе. Вони працюють над собою, і, не відчувачи ніякого тиску, сподіваються на краще.

Для фанатів групи наводимо оригінальний текст одного з найвідоміших хітів:

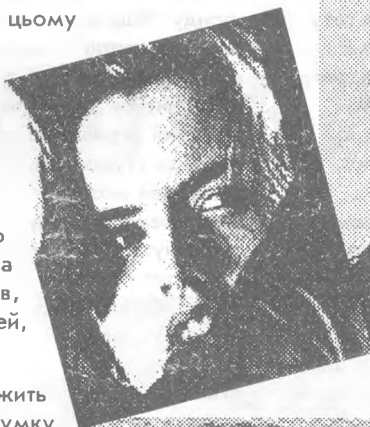
If you, if you could return  
Don't let it burn, don't let it fade  
I'm sure I'm not being rude  
But it's just your attitude  
It's tearing me apart  
It's ruining everything  
I swore, I swore I would be true  
And honey so did you  
So why were you holding her hand  
Is that the way we stand  
Were you lying all the time  
Was it just a game to you

But I m in so deep  
You know I'm such a fool for you  
You got me wrapped around your finger

### Linger

Do you have to let it linger  
Do you have to, do you have to let it linger  
Oh, I thought the world of you  
I thought nothing could go wrong  
But I was wrong, but I was wrong

If you, if you could get by  
Trying not to lie  
Things wouldn't be so confused  
And I wouldn't feel so used  
But you always really knew  
I just wanna be with you



всі вони -  
Долорес  
О'Ріордан





**КИЇВ**, 22 квітня. "Молодий дизайн" - так назвали виставку студенти графічного факультету Української академії мистецтва. Свої творчі пошуки, а саме цим відзначаються твори молодих художників, вони представили на суд громадськості у залах Державного музею книги і друкарства України. Фантазія авторів, яку вони пристосували до суворих вимог прикладного жанру, висока техніка виконання - головні риси багатьох представлених студентських робіт. Деякі з них, позначені пошуком та високою майстерністю, вже знайшли замовників, використовуються відомими підприємствами, банками, комерційними структурами. Цікавість відвідувачів виставки викликали виконані художниками комплексне вирішення образу журналів, календарів, використання багатих можливостей комп'ютерної графіки, розробки фірмового стилю рекламної продукції одного з відомих банків, підприємств, різноманітні плакати.

**ЧЕРНІГІВ**. Афіша із закличним написом "Круто, "Червона рута" зібрала 1 квітня шанувальників української естради у Чернігівському обласному музично-драматичному театрі. Тут лауреати відомого фестивалю 1995 року

почали велике благодійне турне по Україні, що відбувається під егідою фонду "Відродження". Вартість квитків - чисто символічна, що дає змогу прилучитися до мистецтва сучасної української естради студентам та учнівській молоді. Після Чернігова "Червону руту" зустрінуть Суми, а потім її маршрут проляже по інших містах Сходу і Півдня України.

**КИЇВ**. 24 - 28 квітня у київському Будинку кіно проходив десятий міжнародний студентський кінофестиваль "Пролог". Фестиваль виник у 1986 році як підсумковий звіт творчих майстерень факультету кіно і телебачення Київського державного інституту театрального мистецтва. Члени оргкомітету - оцінювали конкурсну програму, яку на той час складали курсові та дипломні роботи студентів. Поступово справа організації фестивалю перейшла до рук самих студентів: ініціатором його проведення виступила Спілка українських студентів-кінопродюсерів, утворена у 1992 році. А минулого року "Пролог" вже отримав статус міжнародного.

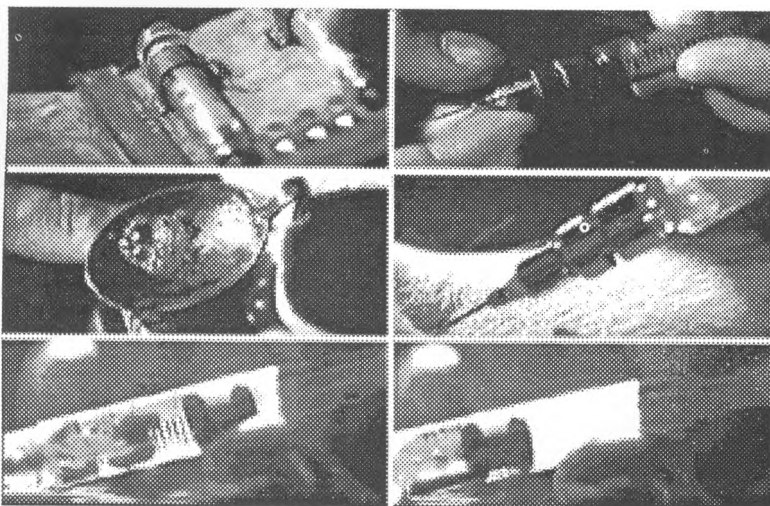
У нинішній конкурсній програмі брали участь фільми з України, Росії, Грузії, Болгарії та інших країн. Вони були

представлені у чотирьох категоріях: ігрові, анімаційні, документальні, відеороботи. Масштабну акцію підтримки студентського фестивалю провела міжнародна організація підтримки авторського та некомерційного кіно "Сфема". До асоціації "Сфема" увійшли такі відомі кінематографісти як Марина Владі, Бертран Теверньє, Кріс Маргер, Отар Іоселіані, Вінсент Манікендам. Президентом асоціації є Лілія Олів'є-Огієнко. На вечірніх показах у Будинку кіно були представлені фільми режисерів - членів асоціації "Сфема", які надаючи для показу свої фільми таким чином висловлюють свою підтримку незалежному рухові студентів-кінематографістів.



казочці кінець

# НАРКОТИКИ:



**ЧИТАЙТЕ  
В НАСТУПНОМУ  
НОМЕРІ**

40709

UKMA Library \* Book



0422595

A NETWORK OF JOURNALISTS THROUGHOUT  
EASTERN EUROPE AND  
THE FORMER SOVIET UNION...

St. Petersburg, **Russia** • Prague, **Czech Republic** • Sarajevo, **Bosnia-Herzegovina** •

Kiev, **Ukraine** • Tirana, **Albania** • Skopje, **Macedonia** • Podgorica, **Yugoslavia** •

Belgrade, **Yugoslavia** • Sofia, **Bulgaria** • Osijek, **Croatia** • Zagreb, **Croatia** •

Ljubljana, **Slovenia** • Budapest, **Hungary** • Vilnius, **Lithuania** • Bratislava, **Slovakia** •

Riga, **Latvia** • Szombathely, **Hungary** • Tallinn, **Estonia** • Minsk, **Belarus** • Moscow, **Russia** •

Warsaw, **Poland** • Bucharest, **Romania** • Blagoevgrad, **Bulgaria** • Kishinev, **Moldova** •

Krakow, **Poland** • Lviv, **Ukraine** • Nizhny Novgorod, **Russia** • Bishkek, **Kyrgyzstan**